Najvyšší súd
Slovenskej republiky

1Sž 78/2005

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členiek JUDr. Eleny Berthotyovej PhD. a JUDr. Zdenky Reisenauerovej v právnej veci navrhovateľa: **RADIO, a. s.,** Prešovská 39, Bratislava, proti odporkyni: **Rada pre vysielanie a retransmisiu**, Nám. SNP č. 12, Bratislava, o opravnom prostriedku navrhovateľa proti rozhodnutiu odporkyne č. RP/240/2005 zo dňa 30.8.2005, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie odporkyne č. RP 240/2005 zo dňa 30.8.2005 **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e :

Rozhodnutím uvedeným vo výroku tohto rozsudku odporkyňa v súvislosti s odvysielaním programu „K-FUN" dňa 6.1.2005 cca o 24.00 hod. uložila navrhovateľovi podľa § 64 ods. 1 písm. d/ v spojení s § 67 ods. 3 písm. g/ zák. č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii (ďalej len zákon) pokutu vo výške 50.000,– Sk za porušenie § 19 ods. 1 zákona tým, že odvysielal program, ktorý svojim spracovaním zasiahol do ľudskej dôstojnosti a základných práv a slobôd iných.

Proti tomuto rozhodnutiu podal navrhovateľ včas opravný prostriedok, ktorým žiadal rozhodnutie odporkyne zrušiť. Odôvodnil ho tým, že K-FUN je relácia, ktorej vysielací čas je po 22.00 hod., jej programová štruktúra je zameraná na komunikáciu s pozvaným hosťom ako aj na kontakt s telefonujúcimi poslucháčmi, pričom nosnou témou sú otázky sexuality a erotiky ako takej. Zdôraznil, že ide o reláciu kontaktnú, s okruhom poslucháčov, ktorí sa podieľajú na jej obsahovom smerovaní a že samotní

moderátori telefonujúcich poslucháčov usmerňujú a vedú v tom smere, aby znenie relácie neprekročilo primeranú mieru otvorenosti.

Ďalej uviedol, že znenie programu vysielaného dňa 5.-6.1.2005 v rámci relácie K-FUN považuje za eroticky ladené, s humornými príspevkami pozvaného hosťa ako aj poslucháčov, pričom jej znenie svojim humorným ladením neskĺzlo do kategórie pornografie. Vyjadril názor, že obsah relácie nezasahuje do ľudskej dôstojnosti, nikoho neponižuje, nikoho neoberá o jeho práva a slobody.

Poukázal tiež na význam slova „pornografia" a „pornografický". Podľa slovníka SAV sa za pornografiu považuje necudné zobrazovanie erotických pohlavných scén a pornografický môže byť film, fotografie, literatúra, pričom z tohto je zrejmé, že o pornografiu ide pri vizuálnom zobrazovaní, čo nie je v prípade rozhlasového vysielania možné. Poukázal aj na zákon č. 220/1996 Z. z. o reklame.

Na podporu svojich argumentov pripomenul, že relácia si našla svoje stále miesto v programovej štruktúre vysielania FUN RÁDIA ako aj svoj okruh poslucháčov, pričom jej vysielanie je prispôsobené obsahom predovšetkým jej časovým zaradením.

Okrem uvedeného namietal uplynutie lehoty na uloženie sankcie vyplývajúcej z § 64 zákona poukázaním na to, že odporkyňa sa o porušení povinnosti dozvedela už v januári 2005 na základe sťažnosti č. 93/3-2005, no pokutu uložila až napadnutým rozhodnutím zo dňa 30.8.2005.

Odporkyňa vo vyjadrení k opravnému prostriedku navrhla napadnuté rozhodnutie potvrdiť. Nesúhlasila s tvrdením navrhovateľa, že „samotní moderátori tejto relácie jednotlivých telefonujúcich poslucháčov usmerňujú a vedú v tom smere, aby znenie relácie neprekročilo primeranú mieru otvorenosti". Poukázala na prepis relácie, z ktorého je zrejmé, že moderátori sa nijakým spôsobom nesnažili udržať reláciu v hraniciach slušnosti, ale priam nabádali poslucháčov, aby pri vykresľovaní sexuálnych zážitkov zachádzali do detailov a opisovali ich hrubým slovníkom.

Argumenty týkajúce sa definície pojmu „pornografia" označila za irelevantné s poukazom na to, že sankcia bola uložená za porušenie § 19 ods. 1 zákona t. j. za to, že navrhovateľ nezabezpečil, aby program K-FUN spôsobom svojho spracovania nezasiahol do ľudskej dôstojnosti.

K námietke vytýkajúcej uplynutia lehoty na uloženie sankcie uviedla, že Rada je kolektívny orgán, ktorý má 9 členov a na platné uznesenie je potrebný súhlas najmenej 5 členov. Sťažnosti adresované Rade sa doručujú Kancelárii, ktorá postupuje pri ich vybavovaní podľa zákona č. 152/1998 Z. z., teda zmonitoruje daný program, vypracuje analýzu a vyhotoví Správu o šetrení sťažnosti, ktorá sa predkladá na zasadnutí Rady, čo znamená že až v tomto momente sa Rada prvýkrát dozvedá o možnom porušení zákona a ak je sťažnosť opodstatnená, začne správne konanie. V tomto prípade bola sťažnosť č. 93/3-2005 doručená Kancelárii Rady dňa 12.1.2005, správa o šetrení sťažnosti bola vypracovaná dňa 9.3.2005 a predložená Rade na zasadnutí dňa 22.3.2005, teda až v tento deň sa Rada dozvedela o možnom porušení zákona a začala správne konanie

č. 87-PgO/O-510-2005, v rámci ktorého vydala napadnuté rozhodnutie dňa 30.8.2005, čiže necelých 5 mesiacov, odkedy sa o porušení zákona dozvedela.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný (§ 246 ods. 2 písm. b/ OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie odporkyne z dôvodov uvedených v opravnom prostriedku a po prejednaní veci bez nariadenia pojednávania za súhlasu účastníkov (§ 250f ods. 2 OSP) dospel k záveru, že toto je potrebné potvrdiť.

V prejednávanej veci skutkový stav nebol sporný. Navrhovateľ ani v správnom ani v súdnom konaní nepoprel odvysielanie programu „K-FUN" z 5.1.2005 na 6.1.2005 od 24.00 do 2.00 hod., ani jeho obsah a znenie. Úlohou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky preto bolo posúdiť, či odporkyňa nepochybila, keď v napadnutom rozhodnutí prijala záver, že navrhovateľ porušil povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 19 ods. 1 zákona.

Po preskúmaní administratívneho spisu a napadnutého rozhodnutia z hľadiska námietok vznesených navrhovateľom dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že tieto nie sú opodstatnené. Napadnuté rozhodnutie je v súlade so zákonom, závery odporkyne sú vyargumentované a zodpovedajú zásadám logického myslenia a správneho uvažovania.

Podľa § 19 zákona programová služba a všetky jej zložky nesmú spôsobom svojho spracovania a svojím obsahom **zasahovať do ľudskej dôstojnosti a základných práv a slobôd iných** (ods. 1).

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil s dôvodmi rozhodnutia odporkyne, že predmetný program zasiahol do ľudskej dôstojnosti a základných práv a slobôd iných na tom základe, že v rámci relácie K-FUN boli odvysielané príspevky obsahujúce prvky pornografie prezentované vulgárnym a dehonestujúcim spôsobom.

Nemožno súhlasiť s tvrdením navrhovateľa, že pri pornografii musí ísť o vizuálne zobrazenie erotických pohlavných scén, pričom pornografický môže byť film, fotografie, literatúra. Pornografiou je zobrazenie súlože, iného spôsobu pohlavného styku alebo obdobného sexuálneho styku, alebo obnažených pohlavných orgánov smerujúce k vyvolaniu sexuálneho uspokojenia alebo vzrušenia inej osoby, pričom pod zobrazením sa rozumie akékoľvek sprístupnenie pornografie inému, bez ohľadu na to či obrazom, písaným slovom alebo zvukom.

Z prepisu programu vyplýva, že v rámci relácie boli odvysielané pasáže obsahujúce prvky pornografie ako aj príspevky zasahujúce do dobrých mravov, dehonestujúce osobnosť človeka, zvýrazňujúce pudovosť. Jazyk používaný ako telefonujúcimi poslucháčmi tak i moderátormi bol vulgárny a oplzlý. Navyše z prepisu relácie je zrejmé, že moderátori telefonujúcich poslucháčov nabádali k detailnému opisu sexuálnych zážitkov, sami používali vulgárny slovník a mnohé ich komentáre k príspevkom telefonujúcich boli ponižujúce a hanlivé.

Na základe uvedeného možno konštatovať, že záver odporkyne o porušení povinnosti vyplývajúcej z § 19 ods. 1 zákona má podklad vo vykonanom dokazovaní a zodpovedá zasadám správneho uváženia, čím bol súčasne naplnený právny dôvod

k uloženiu sankcie podľa § 64 ods. 1 písm. d/ zákona v spojení s § 67 ods. 3, písm. g/ zákona.

Námietku navrhovateľa, že relácia je erotická a aj rôzne televízne stanice vysielajú erotické relácie, súd nepovažoval za relevantnú a spôsobilú vyviniť odporcu z porušenia povinnosti tak, ako to bolo ustálené v napadnutom rozhodnutí odporkyne.

Rovnako súd neprihliadol ani na námietku navrhovateľa o uplynutí subjektívnej lehoty na uloženie sankcie, pričom poukazuje na odôvodnenie odporkyne.

Podľa § 64 ods. 3 zákona Rada o uložení sankcie rozhodne do šiestich mesiacov odo dňa, keď sa o porušení povinnosti podľa odseku 1 dozvedela, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď bola povinnosť porušená.

Je nepochybné, že subjektívna 6-mesačná lehota začala odporkyni plynúť v deň, keď sa ako orgán dozvedela o možnom porušení zákona a to na základe správy predloženej na zasadnutí Rady, teda dňa 22.3.2005, pričom samotné podanie sťažnosti nemožno považovať za skutočnosťou zakladajúce začiatok plynutia tejto lehoty. Ak teda odporkyňa rozhodla o uložení sankcie dňa 30.8.2005, urobila tak pred uplynutím subjektívnej 6-mesačnej lehoty.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250q ods. 2 OSP napadnuté rozhodnutie odporkyne potvrdil.

Vzhľadom na neúspech navrhovateľa v konaní ako aj skutočnosť, že odporkyni žiadne trovy nevznikli, súd v súlade s ustanovením § 250k ods. 1 žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 16. mája 2007

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Kavivanovová Ľubica